

[Lone Dybkjær]

struktur, som vi har i dag, og desuden mener vi ikke, at a-kraft er velegnet for den samfundsstruktur, Danmark i øvrigt har.

Jeg kunne sige meget mere om det, men nu drejede forespørgslen sig altså dels om privatisering, dels om spørgsmålet om folkeafstemning om a-kraft, og eftersom det er en meget gammel travet fra fremskridtspartiet, syntes jeg ikke, det var nødvendigt, at jeg brugte alle 10 minutter.

Energiministeren (Enggaard):

Hr. Poul Nielson var inde på problemet om det tidspunkt, som jeg har antydnet, for, hvornår man i tilfælde af en beslutning i folketinget om at indføre a-kraft i Danmark kunne have et værk i drift. Jeg har antydnet tidspunktet midten af 1990'erne. Der skal ikke i dette ligge andet end en ren kalender-tidsbetragtning, ud fra at vi kender en række tidsmæssige forudsætninger, så nogenlunde da, med hensyn til, hvad vi må forvente at beslutningsprocesser og opførelse vil tage af tid. Der må ikke lægges mere i det udtryk, end at det fra min side er vurderet som et rimeligt, muligt tidspunkt.

Hr. Poul Nielson var også inde på betydningen af, at vurderingen af arbejdsprogrammer for felter i Nordsøen bliver fremskyndet. Derom kan vi ikke være principielt uenige. Det er selvsagt en samfundsmæssig interesse, at disse ting fremmes, men det er aldeles urimeligt, når hr. Poul Nielson her antyder, at der i min administration af disse opgaver skulle blive taget særlige hensyn til bevilningshaverne, som han ikke ville have taget. Det er det samme administrative apparat som i hr. Poul Nielsens tid, der behandler disse spørgsmål, og jeg kan garantere for, at disse ting ikke bliver forsinket, men fremmet så meget, som det er muligt. Nu, hvor hr. Poul Nielson er fritaget for det administrative ansvar for disse ting, synes han pludselig at være i stand til at løse alle opgaver fra den ene uge til den næste.

Hr. Ivar Hansen var inde på spørgsmålet om de specielle forsyningsmuligheder for befolkningen i de tyndtbefolkede områder – det, der i varmeplanlægningen vel kaldes område 4. Det kan også være de dele af tættere befolkede områder, hvor der ikke åbnes mulighed for kollektiv varmforsyning. Regeringen betragter det som en væsentlig ting, at disse ting vurderes nærmere for at sikre be-

folkningen i disse områder tilsvarende gode muligheder som det øvrige land, og jeg kan informere hr. Ivar Hansen om, at der i energiministeriet er et udvalgsarbejde i gang om forsyningsmulighederne i område 4. Dette udvalgsarbejde forventes afsluttet ved udgangen af dette år.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi vurderer problemerne inden for elforsyningen, herunder tariferingsproblemerne, ud fra de synspunkter, som jeg her har nævnt, og at også de mere langtrækkende vurderinger med hensyn til afgiftspolitikken naturligvis må ses i lyset af, at der skal være en rimelig mulighed for befolkningen i forskellige dele af landet til at opnå varmforsyning på gode vilkår – uden hensyn til, om man står i forbindelse med et kollektivt forsyningsanlæg eller i planlægningen er stillet uden for dette.

Jeg har i forbindelse med diskussionen hæftet mig ved forskellige synspunkter angående et sandsynligt olieprisfald. Jeg er enig med de ordførere, som har givet udtryk for, at det i dag ikke er muligt fuldstændigt at bedømme omfanget af det, og vi kender heller ikke varigheden af et sådant prisfald. Derfor vil jeg gentage min betragtning om, at vi i vores tilrettelæggelse af forsyningspolitikken med hensyn til olie må gå ud fra, at der på et tidspunkt, som jeg sagde det i min besvarelse, kan komme en ny opgang af priserne – ikke mindst på baggrund af, at der forhåbentlig på et eller andet tidspunkt indtræder et sådant opsving i beskæftigelse og aktivitet, at det først vil kalde på en øget efterspørgsel efter olie, før der kaldes på andre energikilder. Derfor må planlægningen være langsigtet og ikke alene ses i det korte perspektiv. Men jeg er også enig med de ordførere, som har været inde på, at et prisfald af moderat størrelse i dag må vi glæde os over, fordi det giver samfundet en række økonomiske fordele, herunder beskæftigelse og produktion, som vi meget nødtigt ville undvære.

Hr. Waldorff var langt inde i sine tanker på VS' vegne om statens engagement i energisektoren og var også inde på nødvendigheden af, at staten var engageret i raffinaderivirksomhed og i handelsvirksomhed inden for grænserne. Hr. Waldorff ved, at regeringen og hr. Waldorff er uenige om denne vurdering. Jeg skal ikke gå længere ind i det, idet jeg mener, det er tilfredsstillende diskuteret ved tidligere lejligheder her i tinget,